

UOHSX00JWE1C

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0089/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-25041/2024/163

Brno 25. 6. 2024

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 9. 5. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 10. 5. 2024 zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 4. 2024, č. j. ÚOHS-17260/2024/500 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0130/2024/VZ zahájeném dne 9. 2. 2024 na návrh z téhož dne, který podal navrhovatel –

- **HEWLETT-PACKARD s.r.o.**, IČO 17048851, se sídlem Za Brumlovkou 1559/5, 140 00 Praha 4, se kterým bylo spojeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0131/2024/VZ zahájené dne 12. 2. 2024 na návrh z téhož dne, který podal navrhovatel –
- **Exclusive Networks Czechia s.r.o.**, IČO 28321561, se sídlem Argentinská 1610/4, 170 00 Praha 7,

příčemž oba návrhy byly podány ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v otevřeném řízení „**Rámcová dohoda na pořízování produktů Cisco 2024**“, jehož cílem je uzavření rámcové dohody, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 12. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 12. 2023 pod ev. č. Z2023-059609 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 12. 2023 pod ev. č. 2023/S 251-793458,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0130/2024/VZ, č. j. ÚOHS-17260/2024/500 ze dne 26. 4. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“)¹ obdržel dne 9. 2. 2024 návrh navrhovatele – HEWLETT-PACKARD s.r.o., IČO 17048851, se sídlem Za Brumlovkou 1559/5, 140 00 Praha 4, (dále jen „**navrhovatel č. 1**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných v otevřeném řízení „**Rámcová dohoda na pořizování produktů Cisco 2024**“, jehož cílem je uzavření rámcové dohody, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 12. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 12. 2023 pod ev. č. Z2023-059609 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 12. 2023 pod ev. č. 2023/S 251-793458, (dále jen „**zadávací řízení**“ nebo „**rámcová dohoda**“).
2. Dnem obdržení návrhu navrhovatele č. 1 na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 9. 2. 2024 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0130/2024/VZ.
3. Navrhovatel č. 1 v návrhu namítal zvýhodnění výrobce Cisco Systems prostřednictvím přímých odkazů na jeho výrobky. V důsledku nezákonného vymezení předmětu plnění se podle navrhovatele č. 1 mohou účastnit zadávacího řízení pouze dodavatelé certifikovaní tímto výrobcem. To však není odůvodněno předmětem rámcové dohody. Podle navrhovatele č. 1 jsou výrobky společnosti Hewlett Packard Enterprise, kterou v České republice zastupuje, rovnocenné výrobkům společnosti Cisco Systems. Hardwarové a programové prostředky společnosti Cisco Systems jsou při výkonu své funkce interoperabilní s produkty a zařízeními jiných výrobců. Zadavatel také nemá mít k dispozici údaje o konkrétních potřebách

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona k okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

pověřujících zadavatelů, tedy nemá elementární informaci, na jejímž základě by mohl odůvodnit požadavek na výhradní dodání produktů Cisco.

4. Navrhovatel č. 1 také uváděl, že ceník výrobce není způsobilý k tomu, aby byl jeho prostřednictvím vymezen předmět veřejné zakázky v rámcové dohodě. Rámcová dohoda vytváří podle navrhovatele č. 1 závazný rámec pro následné veřejné zakázky, vymezuje jejich podmínky a určuje okruh dodavatelů. Jejím uzavřením tedy dochází k zásadnímu omezení hospodářské soutěže do budoucna, proto je nutné zadávací podmínky rozporovat již nyní. Navrhovatel č. 1 uzavřel, že vymezením zadávacích podmínek zadavatel porušil § 6 zákona ve spojení s § 89 odst. 5 zákona a také § 36 odst. 1 zákona.
5. Dne 12. 2. 2024 Úřad obdržel návrh navrhovatele – Exclusive Networks Czechia s.r.o., IČO 28321561, se sídlem Argentinská 1610/4, 170 00 Praha 7, (dále jen „**navrhovatel č. 2**“) na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení.
6. Dnem obdržení návrhu navrhovatele č. 2 na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 12. 2. 2024 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0131/2024/VZ.
7. I návrh navrhovatele č. 2 směřoval proti poptávce výhradně produktů Cisco, což zadavatel neodůvodnil. Žádný jiný dodavatel mimo těch disponujících certifikátem pro prodej produktů Cisco se nemůže zadávacího řízení zúčastnit a zadavatel tento postup neosvětlil. Zadavatel nevymezil konkrétní okolnosti, které by měly zakládat existenci specifických požadavků, a není zřejmé, proč by se nemohli zúčastnit dodavatelé jiných produktů. Navazujících minutendrů se ostatní dodavatelé nemohou zúčastnit ani napadnout jejich zadání.
8. Podle navrhovatele č. 2 nese za uzavření rámcové dohody odpovědnost zadavatel a on musí vyhodnotit, jak vymezí její předmět. To platí i přesto, že je realizace minutendrů plně v režii pověřujících zadavatelů. Navrhovatel č. 2 taktéž poukazuje na absenci dat od pověřujících zadavatelů i na to, že je také schopen poskytnout plnění dle rámcové dohody. Stejně tak navrhovatel č. 2 odmítá vymezení předmětu plnění prostřednictvím ceníku společnosti Cisco Systems, když se v čase mění, ale předmět rámcové dohody musí být zafixován a nelze jej měnit v závislosti na změnách u položek. Zadavatel tedy podle navrhovatele č. 2 porušil § 89 odst. 5 zákona ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 zákona.
9. Usnesením č. j. ÚOHS-12838/2024/536 ze dne 22. 3. 2024 Úřad spojil správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0130/2024/VZ a správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0131/2024/VZ do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0130/2024/VZ (dále jen „**správní řízení**“).

II. Napadené rozhodnutí

10. Dne 26. 4. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0130/2024/VZ, č. j. ÚOHS-17260/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
11. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl tak, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody v rozporu s ustanovením § 89 odst. 5 písm. a) zákona, když zvýhodnil určité dodavatele a výrobky tím, že stanovil technické podmínky prostřednictvím odkazů na určité dodavatele nebo výrobky, neboť v čl. 3.1. „Základní popis předmětu plnění“ zadávací dokumentace uvedl, že předmětem plnění je „*poskytování licencí a podpory k softwarovým produktům společnosti Cisco Systems, pořizování subskripcí,*

pořizování vybraných hardwarových produktů společnosti Cisco Systems, na které lze nasadit pouze proprietární software společnosti Cisco Systems, včetně možnosti implementace, dále pořizování originálního příslušenství společnosti Cisco Systems včetně možnosti implementace a poskytování souvisejících služeb“, aniž by to bylo odůvodněno předmětem uvedené rámcové dohody.

12. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil zadávací řízení na uzavření rámcové dohody. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít rámcovou dohodu v zadávacím řízení, a to až do pravomocného skončení správního řízení. Výrokem IV napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
13. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí se Úřad nejprve zabýval systémem centrálního nákupu státu. Úřad dále předložil obecná východiska k možnosti použít odkazy na konkrétní dodavatele, výrobky apod. při vymezení technických podmínek předmětu plnění. Následně Úřad představil zadávací řízení na uzavření rámcové dohody a dodal, že v otázce vymezení předmětu plnění zákon nestanoví pro rámcovou dohodu odlišnou právní úpravu. Úřad nedovodil, že by možnost aplikace výjimky mohla dopadat až na realizační veřejné zakázky, a nikoliv již na zadávací řízení směřující k uzavření rámcové dohody.
14. Konkrétně Úřad nejprve uvedl, že odkazem na produkty Cisco při vymezení předmětu plnění došlo k omezení hospodářské soutěže, neboť na trhu působí i dodavatelé poskytující obdobné produkty jiných výrobců. Následně se Úřad zabýval naplněním výjimky podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona. Rámcová dohoda nebyla podle zadavatele uzavírána pro konkrétní potřeby existujícího konkrétního systému, ale šlo o předpřipravenou možnost nakoupit produkty Cisco za zvýhodněných podmínek. Realizaci veřejných zakázek na základě rámcové dohody předpokládal zadavatel pouze v odůvodněných případech na odpovědnost jednotlivých pověřujících zadavatelů. Úřad uvedl, že již v době zahájení zadávacího řízení měl mít zadavatel odůvodněno použití odkazů, ale v tomto případě se nijak detailně nezabýval odůvodněním, proč při vymezení předmětu rámcové dohody odkazuje na konkrétní výrobky, pouze vycházel z toho, že to není v danou chvíli nezbytné. Úřad uvedl, že zadavatel mohl mít určitá data o dřívějších nákupech jednotlivých pověřujících zadavatelů, ze kterých by vyplývala potřeba nákupu produktů společnosti Cisco Systems. Pokud je neměl či nemohl mít, nebyl oprávněn k aplikaci výjimky podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona, neboť je nutné prokázat existenci konkrétních objektivních důvodů.
15. Úřad konstatoval, že neobstojí výklad, že oprávněnost použití odkazů se má posuzovat až v rámci prováděcích veřejných zakázek. Nebyl by totiž naplněn účel § 89 odst. 5 zákona, tedy zajištění, že k použití odkazů bude přístupováno jen v odůvodněných případech, a možnost obrany proti neoprávněné aplikaci odkazu. Úřad uvedl, že smluvní ošetření odůvodněnosti potřeby produktů společnosti Cisco Systems u pověřujících zadavatelů je spíše formální a takový zadavatel fakticky není zavázán konkrétní odůvodnění předložit. O zahájení zadávacího řízení na uzavření realizační veřejné zakázky se nikdo mimo účastníků rámcové dohody nemusí dozvědět, což znemožňuje možnost napadnout neoprávněnost použití odkazů. Bylo by možné pouze konstatovat přestupek či se velmi omezeně domáhat zákazu plnění smlouvy. Možnost reálné nápravy je tak ve fázi postupu centrálního zadavatele.

III. Rozklad zadavatele

16. Dne 10. 5. 2024 Úřad obdržel rozklad zadavatele ze dne 9. 5. 2024. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 26. 4. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

17. Zadavatel namítá, že rámcová dohoda není uzavírána pro potřeby konkrétního projektu či systému, ale pověřující zadavatelé ji využijí pouze tehdy, pokud k tomu bude na jejich straně existovat odůvodněná potřeba. Až pokud tato potřeba vznikne, bude teprve realizována veřejná zakázka. K tomu zadavatel odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu, ze které má mimo jiné vyplývat i právo nepoptávat plnění dle rámcové dohody vůbec. Podle zadavatele nemusí být ke dni uzavření rámcové dohody postaveno najisto, jaké plnění a v jakém rozsahu bude poptáváno. Smyslem rámcové dohody je stanovení rámce, na základě kterého je možné při vzniku potřeby dílčí veřejnou zakázku realizovat.
18. Je na odpovědnosti pověřujících zadavatelů vyhodnotit, zda je jejich potřeba oprávněná a zda je jejich postup v souladu se zákonem. Až tehdy bude odůvodněno, proč nemůže být potřeba uspokojena produkty od jiných výrobců. Uzavření rámcové dohody je pouze nástrojem k provádění odůvodněných nákupů. Pověřující zadavatelé nemají povinnost rámcovou dohodu využít a musí zvážit, zda využijí rámcovou dohodu či jiný zákonný postup. Jestliže by pověřující zadavatel postupoval na základě rámcové dohody, aniž by byly splněny zákonné podmínky pro využití odkazu, bude nutné teprve tehdy posoudit soulad se zákonem.
19. Podle zadavatele není možné vycházet izolovaně z jednotlivých institutů, které Úřad v napadeném rozhodnutí popisoval, ale je nutné posuzovat celou situaci komplexně. Úřad si protiřečí, protože uvádí, že na rámcovou dohodu se uplatní zákonná pravidla pro nadlimitní či podlimitní režim, pokud není stanoveno jinak a jiná pravidla k vymezení předmětu plnění nejsou, ale následně uvádí, že z povahy institutu rámcové dohody vyplývá, že její předmět nemusí být vymezen naprosto přesně, neboť o objemu a složení plnění nemusí mít zadavatel zcela přesnou představu. I splnění § 89 odst. 5 zákona by mělo být posuzováno vzhledem ke specifičnosti rámcové dohody. K nutnosti přihlížet ke konkrétním okolnostem zadavatel odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 61/2019-392 ze dne 30. 11. 2022. Obecná povaha rámcové dohody podle zadavatele zakládá možnost větší obecnosti odůvodnění odkazu podle § 89 odst. 5 zákona.
20. Zadavatel popisuje, čím je odůvodněna poptávka pověřujících zadavatelů po produktech Cisco. Jedná se o expiraci licencí k SW výbavě existujících HW prvků Cisco nebo situaci, kdy je síťová infrastruktura koncipována na produktech společnosti Cisco Systems, a to za účelem obnovy či upgradu části infrastruktury, pokud je potřeba konkrétního produktu odůvodněna, což zadavatel dále popisuje.
21. Zadavatel ví, že pověřující zadavatelé disponují vybavením, které odůvodňuje poptávku po produktech společnosti Cisco Systems, pouze nezná a nemůže znát detailní podrobnosti všech konkrétních systémů. Zadavatel měl již v okamžiku realizace zadávacího řízení postaveno najisto, že požadavek na produkty Cisco je obecně dán odůvodněnou potřebou jednotlivých zadavatelů. Zadavatel pouze není schopen vyjmenovat veškeré dílčí veřejné zakázky, které budou v průběhu následujících 4 let zadávány, a jejich předměty. Zadavatel

neuváděl, že by vymezení předmětu plnění nebylo odůvodněno potřebou pověřujících zadavatelů, ale konstatoval, že jednotlivé zakázky budou reflektovat konkrétní potřebu jednotlivých zadavatelů, a proto je nutné posuzovat oprávněnost každé dílčí zakázky. Tato potřeba i její objem byla zřejmá z dřívějších plnění.

22. Podle zadavatele není nutné prokazovat, že pověřující zadavatelé využívají produkty Cisco, protože to je známou skutečností. Úřad navíc zadavatele nevyzval k předložení podkladů prokazujících tuto skutečnost, byť k jiným věcem účastníky vyzýval. Zadavatel cituje rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-05140/2024/161 ze dne 14. 2. 2024, ze kterého vyplývá, že Úřad má zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, přičemž není omezen zásadou koncentrace řízení.
23. Zadavatel proto v rámci rozkladu předložil tabulku s informacemi o produktech Cisco, kterými disponuje část jednotlivých pověřujících zadavatelů, a je schopen podkladu doplnit. K tomu dodává, že pokud pověřující zadavatel disponuje HW prvky Cisco, je pro ochranu již vynaložených investic a pro plnou funkčnost nutné zajistit licence k SW výbavě existujících HW prvků. Stejně tak, pokud je síťová infrastruktura pověřujícího zadavatele od počátku koncipována na produktech Cisco a jde o komplexní soubor síťových prvků, je potřeba odůvodněna plnou kompatibilitou, bezpečnostní úrovní a vyloučením plné funkčnosti v případě zapojení prvků jiného výrobce. Konkrétní informace o konkrétních infrastrukturách a konkrétních parametrech zadavatel ale nemá, neboť by šlo mj. o bezpečnostní riziko.
24. Tvrzení Úřadu, že pro použití odkazu podle § 89 odst. 5 zákona je nutný přesný popis stávajícího vybavení a důvodů, proč nemůže jiný výrobek naplnit potřeby, je podle zadavatele nesmyslné, a to s ohledem na povahu rámcové dohody a centrálního nákupního systému a povinnosti dle zákona o kybernetické bezpečnosti. K tomu, že měl doložit alespoň informace o vlastní infrastruktuře a důvody aplikace odkazu, zadavatel uvádí, že považoval své zdůvodnění za dostatečné a Úřad jej měl vyzvat k doplnění, pokud o něm měl pochybnosti.
25. Zadavatel dále odkazuje na znění zákona a dokumenty, které jsou součástí zadávací dokumentace, a konstatuje, že soulad vymezení předmětu dílčí veřejné zakázky se zákonem zajišťuje pověřující zadavatel. Za nesmyslnou zadavatel označuje konstrukci Úřadu, že zadavateli není v zadávací dokumentaci zapovězeno přistoupit k využití rámcové dohody i v případě, že nebudou dány důvody pro nákup produktů Cisco. Pověřující zadavatelé jsou totiž povinni dodržovat zákon a není nutné další smluvní ujednání. Úřad nemůže vycházet z toho, že budou pověřující zadavatelé v budoucnu porušovat zákon, k čemuž zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-06926/2024/500 ze dne 14. 2. 2024. Centrální zadavatel není oprávněn posuzovat, zda byl postup pověřujícího zadavatele v souladu se zákonem, odpovědnost za zadání veřejné zakázky leží na pověřujícím zadavateli a přezkum zákonnosti provádí Úřad.
26. Teprve pokud by pověřující zadavatel využil odkaz v rámcové dohodě nezákonně, byl by za porušení zákona odpovědný. To ale právě až v souvislosti se zadáním dílčí veřejné zakázky, nikoliv rámcové dohody. Danou odpovědnost nelze předjímat. Není podle zadavatele důvod, aby bylo hypotetické zneužití předem znemožněno či zakazováno již v tomto zadávacím řízení.
27. Zadavatel uvádí, že není znemožněna obrana proti neoprávněnému využití rámcové dohody při realizaci dílčích veřejných zakázek. Každému je umožněna taková obrana, kterou stanoví

zákon. Úřad může ověřovat zákonnost realizačních veřejných zakázek ex ante i ex post, dodavatelé mohou podávat návrhy na zákaz plnění smlouvy. Obdobná procesní obrana je umožněna např. u využití jednacího řízení bez uveřejnění a zadavatel si není vědom, že by Úřad hovořil o nedostatečnosti takové obrany.

28. Závěrem se zadavatel vyjadřuje k důležitosti nástroje centrálního nákupu státu pro zajištění efektivního a rychlého nákupu HW a SW prvků tam, kde pro to existuje důvodná potřeba, a to v době silících kybernetických útoků na kritickou infrastrukturu státu.

Závěr rozkladu

29. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření navrhovatele č. 1 k rozkladu

30. Navrhovatel č. 1 se ve svém vyjádření k rozkladu zadavatele ztotožnil s napadeným rozhodnutím. Podle navrhovatele č. 1 se i na rámcovou dohodu použije § 89 odst. 5 zákona a její předmět tak musí být v souladu mj. s tímto ustanovením. Zadavatel ale nemá k dispozici konkrétní informace o situaci u pověřujících zadavatelů. Na nezákonně vymezenou rámcovou dohodu nemohou podle navrhovatele č. 1 navazovat zákonné prováděcí smlouvy. Zadavatel v zadávací dokumentaci připustil, že odběrateli budou i teprve budoucí uživatelé produktů Cisco, což odporuje tvrzení zadavatele, že čerpání z rámcové dohody je možné pouze v případě odůvodněné potřeby na straně pověřujícího zadavatele.
31. Informace, které zadavatel v rámci rozkladu dokládá, získal až po zahájení zadávacího řízení i po vydání napadeného rozhodnutí. Nemohly tedy být podkladem pro zahájení zadávacího řízení. Předložená data navíc nedokazují, že pověřující zadavatelé musí pořizovat výhradně produkty Cisco. Navrhovatel č. 1 proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

32. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

33. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
34. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

35. Považuji za vhodné nejprve shrnout, čím se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval a k jakým závěrům dospěl. Před samotným posouzením merita věci Úřad vyložil podstatu systému centrálního nákupu státu. Uvedl, že chápe výhody, které z něj plynou, a to především hospodárnost a efektivitu, ale i v takovém systému je nutné postupovat v souladu se zákonem, neboť pro centrální nákup státu neplatí žádná speciální právní úprava. V případě kolize mezi hospodárností při vynakládání veřejných prostředků a otevřeností zadávacího řízení se vždy upřednostní zajištění řádné soutěže. Úřad dále předložil obecná východiska k možnosti použít odkazy na konkrétní dodavatele, výrobky apod. při vymezení technických podmínek předmětu plnění. Zdůraznil, že důkazní břemeno ohledně naplnění zákonných výjimek ze zákazu použít odkazy leží na zadavateli.
36. Úřad také uvedl, že v případě zadávacího řízení realizovaného centrálním zadavatelem za účelem uzavření rámcové dohody nese odpovědnost za soulad se zákonem právě centrální zadavatel. K tomu Úřad dále představil zadávací řízení na uzavření rámcové dohody a dodal, že v otázce vymezení předmětu plnění zákon nestanoví pro rámcovou dohodu odlišnou právní úpravu. Byť z povahy institutu rámcové dohody vyplývá, že předmět nemusí být vymezen naprosto přesně, nemohou být porušena základní zákonná pravidla. Úřad nedovodil, že by možnost aplikace výjimky mohla dopadat až na realizační veřejné zakázky, a nikoliv již na zadávací řízení směřující k uzavření rámcové dohody. Podrobně k těmto obecným závěrům odkazují na body 123-161 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
37. K samotným odkazům na konkrétní dodavatele a výrobky podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona Úřad uvedl, že se zadavatel jejich odůvodněním nezabýval, neboť dospěl k tomu, že to v dané chvíli není nezbytné, a tedy ani neměl žádné podklady od pověřujících zadavatelů pro naplnění výjimky. Podle Úřadu bylo sice složité od velkého množství pověřujících zadavatelů získat potřebná data, ale pokud již dané produkty na základě dosavadní rámcové dohody pořizovali dříve, určitým přehledem zadavatel mohl disponovat. Pokud zadavatel dostatečnými informacemi nedisponoval a sám vylučuje, že je vůbec mohl získat a doložit oprávněnost nákupu produktů společnosti Cisco Systems, nebyl oprávněn k aplikaci odkazu přistoupit. Úřad poukázal na to, že ze zadávací dokumentace vyplývá možnost nákupů produktů Cisco i pro zadavatele, kteří dosud žádné produkty Cisco nemají.
38. Zadavatel v rozkladu zpochybňuje především nutnost podrobného odůvodnění odkazů již v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody. Má totiž za to, že povaha rámcové dohody, jako nástroje do jisté míry obecnějšího, se vztahuje i na odkaz podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona. Tedy že i odůvodnění tohoto odkazu postačí v době zadávání rámcové dohody obecné, volnější, a teprve v době zadávání realizačních veřejných zakázek zadavatel předloží odůvodnění podrobné, vztahující se právě ke konkrétní realizační veřejné zakázce, ve které budou důvody pro použití odkazu naplněny. Toto východisko je ale nesprávné.
39. Souhlasím s obecnými závěry, které Úřad v napadeném rozhodnutí předložil a v podrobnostech na ně odkazují. Souhlasím tedy také jak se zadavatelem, tak Úřadem v popisu účelu rámcové dohody, jako zajištění rámce pro budoucí nákupy bez nutnosti provádění samostatných zadávacích řízení. Tento rámec nemusí být v otázce předmětu plnění vymezen zcela přesně, a to co do objemu a složení plnění, neboť až jednotlivé realizační

zakázky stanovují, co z vymezeného předmětu plnění zadavatel reálně poptá či jestli vůbec rámeček dohody pro nákup předmětu plnění či např. jeho části využije.

40. Při vymezení samotného předmětu plnění je však nutné postupovat v souladu se zákonem a ani povaha rámcové dohody na tuto povinnost nemá vliv. Zákon nestanoví žádná zvláštní pravidla pro vymezení předmětu plnění v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody a nic takového nevyplývá ani z povahy rámcové dohody. Je proto jednoznačně nutné, aby již rámcová dohoda stanovila, jaké plnění bude (ve smyslu „vůbec může být“) předmětem realizačních veřejných zakázek. Již zadávací podmínky v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody tedy závazně definují předmět plnění ve všech jeho kvalitativních ohledech.
41. Jak je uvedeno ve starší rozhodovací praxi Úřadu, na jejíž použitelnosti se však ničeho nezměnilo, „[i] v případě rámcové smlouvy (stejně jako u ‚standardní‘ veřejné zakázky) musí být předmět plnění stanoven s ohledem na § 44 odst. 1 zcela konkrétně, srozumitelně, určitě a jednoznačně co do druhu a povahy plnění. Aby ale byl smysl zákonné úpravy institutu rámcové smlouvy naplněn, není nutné (a v mnoha případech ani možné) přesně stanovit **rozsah požadovaného plnění**. Tento rozsah bude specifikován až následným, potřebou zadavatele vyvolaným, zadáváním veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy v průběhu doby její platnosti.“² (zvýraznění doplněno předsedou Úřadu). Dodávám, že v citaci uvedenému ustanovení odpovídá aktuální znění § 36 odst. 3 zákona.
42. Samotný předmět plnění tedy musí být vymezen jednoznačně a přesně i v případě rámcové dohody. Součástí vymezení předmětu plnění je pak samozřejmě i důvodnost aplikace odkazu podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona, neboť se jedná o technické podmínky předmětu plnění, které vymezují jeho vlastnosti, a to právě odkazem na konkrétní výrobek. Zadavatel se tedy mylí, pokud tvrdí, že aplikace odkazu může být odůvodněna pouze obecně, protože rámcová dohoda takto obecný přístup dovoluje. Rámcová dohoda totiž nedovoluje obecnost co do vymezení předmětu plnění, tedy v tomto případě odůvodnění aplikace odkazu podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona. Vychází-li tedy zadavatel z této úvahy, nemá pravdu a ani jeho navazující argumentace nemůže obstát.
43. Zadavatel v rozkladových námitkách směšuje dvě odlišné věci. Na jedné straně požadavek na vymezení předmětu plnění co do jeho popisu, technického vymezení, tedy toho, co zadavatel skutečně zamýšlí v rámci zakázky poptat. Na druhé straně kvantitativní parametry jednotlivých realizačních zakázek jako např. množství odebraného plnění či určení, jakou část vymezeného předmětu plnění zadavatel chce v rámci zakázky odebrat. Tyto kvantitativní parametry ale již vycházejí z přesného a jednoznačného popisu kvalit předmětu plnění, který byl proveden v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody. V tomto duchu jasně hovoří i bod 155 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým souhlasím. Zadavatel se sice snaží závěry o míře obecnosti předmětu plnění vykládat tak, že dopadají i na aplikaci odkazu, tedy na vymezení samotného předmětu plnění, tak tomu ale není a ani být nemůže. I v případě rámcové dohody zadavatel musí vědět, čeho chce dosáhnout, co bude chtít od dodavatelů koupit. Závěry Úřadu v tomto směru nejsou izolované, ale naopak rámcovou dohodu propojují s obecnými zákonnými požadavky, které je nutné dodržovat.

² rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S137/2011/VZ-13335/2011/520/DŘí ze dne 6. 12. 2011

44. Pro ilustraci odkazuji na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0223/2018/VZ-00758/2019/541/PDz ze dne 10. 1. 2019, kde se Úřad taktéž zabývá odůvodněním použití odkazu na konkrétní výrobky v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody, což opět potvrzuje, že je to právě tento okamžik, kdy je nutné oprávněnost odkazu zkoumat. A to i přesto, že k zadání žádné realizační veřejné zakázky nemusí vůbec dojít.
45. Nezpochybňuji totiž možnost neodebrat na základě rámcové dohody žádné plnění. To ale nehraje v řešené věci roli. Stejně jako pověřující zadavatelé nemusí vůbec žádné plnění odebrat, mohou na základě rámcové dohody odebrat i plnění, které nebude odůvodněno jejich potřebou, respektive předmětem veřejné zakázky. Jsem dalek toho, abych předpokládal nezákonný postup jednotlivých pověřujících zadavatelů při realizaci dílčích veřejných zakázek (k tomu odkazuji níže, kde reaguji na námitku zadavatele). Nezákonný je ale už postup zadavatele v zadávacím řízení a tato nezákonnost se potenciálně promítá do všech dalších postupů pověřujících zadavatelů.
46. Znovu opakuji souhlas s tím, že smyslem rámcové dohody je stanovení rámce. Tento rámec je ale stanovován pro nákup určitého plnění. Zadavatel tedy musí vědět, co poptává, což v případě aplikace odkazu znamená i to, že musí mít odůvodněno, proč odkazuje na konkrétní výrobky nebo dodavatele. Soulad aplikace odkazu se zákonem je tedy nutné zkoumat již v době zahájení zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody. Požadavky na odkaz Úřad uvedl v bodu 130 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde opakovaně zdůraznil nutnost restriktivního výkladu výjimky ze zákazu použití odkazů a požadavku na precizní odůvodnění její aplikace. S tím je ale výklad prováděný zadavatelem v rozporu.
47. Souhlasím také s tím, že odpovědnost za zadání realizační veřejné zakázky leží na pověřujícím zadavateli. Stejně tak je ale zřejmé, že pověřující zadavatel vychází z rámce, který stanovil centrální zadavatel v zadávacích podmínkách zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody. Důsledkem tedy je, že pověřující zadavatelé, a to ať už by postupovali jakkoliv, budou vycházet z rámcové dohody, která obsahuje nezákonné vymezení předmětu plnění prostřednictvím odkazu, který má na předmět plnění značný vliv. Pověřující zadavatelé tedy skutečně musí při zadávání realizačních veřejných zakázek sami konfrontovat svůj postup se zákonnými pravidly. Tak ale měl postupovat i zadavatel, což neudělal, a naopak svoji povinnost přesunul na místo, kde ji již nelze efektivně přezkoumat (k tomu odkazuji níže).
48. Předmětem tohoto správního řízení je zákonnost aplikace odkazů, nikoliv samotné vymezení předmětu plnění zadavatelem. Nad rámec řešeného a s ohledem na výše uvedené obecné požadavky na vymezení předmětu plnění v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody je však legitimní nadést otázku, zda jej zadavatel vymezil konkrétně, jednoznačně a určitě, tedy tak, jak zákon požaduje. Pro účely tohoto správního řízení není nutné otázku zodpovědět, zadavatel by však měl jejímu řešení věnovat pozornost.
49. Uvádí-li zadavatel důvody poptávky pověřujících zadavatelů po produktech Cisco, např. expiraci licencí k SW výbavě existujících HW prvků Cisco či situaci, kdy je síťová infrastruktura koncipována na produktech společnosti Cisco Systems, a to za účelem obnovy či upgradu části infrastruktury, mám za to, že se obecně může jednat o tvrzení, která by odůvodňovala aplikaci odkazu. S ohledem na požadavky, které s sebou nese vymezení předmětu plnění prostřednictvím odkazu, ale nestačí poukaz na tyto důvody, které mohou, ale nemusí u jednotlivých pověřujících zadavatelů existovat, ale je nutné důvody vztáhnout

právě na situaci těchto zadavatelů. Pokud zadavatel odkazuje na potřebu konkrétních produktů, musí vědět, proč právě ty potřebuje, respektive proč nemohou jeho potřebu uspokojit jiné produkty, které zjevně na trhu existují, a jejichž dodavatelé tvrdí, že jsou i v případě již existující sítové infrastruktury schopny nahradit produkty společnosti Cisco Systems. Takové odůvodnění zadavatel nepředložil.

50. Stejně tak nemůže dostačovat tvrzení (ani prokázání tohoto tvrzení), že pověřující zadavatelé disponují vybavením společnosti Cisco Systems, tedy že toto vybavení využívají. Nejprve je nutné sdělit, že tuto argumentaci podkopává sám zadavatel bodem 3.1 zadávací dokumentace, kde uvádí, že nákupy mohou realizovat nejen zadavatelé disponující produkty Cisco, ale i zadavatelé, kteří takové produkty nemají a které zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně označuje jako budoucí odběratele softwarových licencí, podpor a hardwarových produktů společnosti Cisco Systems. Zadavatel tedy vědomě vypisuje předmět plnění pomocí odkazu na konkrétní výrobky, ačkoliv z popisu předmětu plnění vyplývá, že minimálně někteří zadavatelé dosud nejsou odběrateli žádných produktů Cisco. Není zřejmý důvod, proč by tito zadavatelé měli být vůbec do rámcové dohody zařazeni. Je otázkou, zda je to proto, že v budoucnu mohou produkty Cisco disponovat, takto ale odkaz používat nelze. Potřeba zjevně není dána, odkaz nemůže být využit. Na danou pasáž zadávací dokumentace Úřad správně upozornil v bodu 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
51. Dále ale uvádím, že to, že pověřující zadavatelé disponují vybavením společnosti Cisco Systems, sice může znamenat potřebu vysoutěžit opět právě produkty této společnosti, stejně tak ale nemusí. Na to poukazuje jak Úřad, tak navrhovatelé. Zjevně to nevěděl v době zahájení zadávacího řízení ani zadavatel, protože nedokázal odůvodnit, proč pro všechny zúčastněné zadavatele požaduje právě produkty Cisco. Stěžejní závěr proto je ten, že to zadavatel vědět a odůvodnit měl, jinak nemohl využít odkaz podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona.
52. To jde ruku v ruce s tvrzením zadavatele, že nezná ani nemohl znát detailní podrobnosti všech konkrétních systémů. Pokud zákon a rozhodovací praxe podmiňuje možnost aplikace odkazů v zadávacích podmínkách konkrétním odůvodněním konkrétní potřeby ve vztahu k předmětu veřejné zakázky (rámcové dohody), nemůže na tom nic změnit ani jistá míra obecnosti rámcové dohody. Využívá-li zadavatel určitý zákonný institut, musí si být jistý, že naplní jeho podmínky. Nemůže-li je naplnit např. s odkazem na složitost získání veškerých informací s ohledem na jejich množství či kyberbezpečnost, nemůže takový institut použít.
53. Vadou napadeného rozhodnutí a postupu Úřadu ve správním řízení není ani to, že Úřad nezkoumal, zda pověřující zadavatelé využívají produktů společnosti Cisco Systems. Jak jsem uvedl výše, na věci by to totiž nic neměnilo. Tato prostá skutečnost neodůvodňuje aplikaci odkazu. Zadavatel běžně může disponovat určitým produktem, který bude kompatibilní s produkty jiného dodavatele. Vadou tedy není ani to, že Úřad se dále zadavatele nedotazoval na tento typ odůvodnění odkazu a nemůže tedy uspět ani námitka, že Úřad nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ostatně Úřad ani po zadavateli nepožadoval doložení, že pověřující zadavatelé produkty Cisco disponují, ale chtěl odůvodnění, proč nelze poptávat i produkty jiné. Zadavatel k rozkladu přiložil dokumenty, které mají prokazovat, že pověřující zadavatelé využívají produkty Cisco. Předložení těchto dokumentů však zaprvé porušuje zásadu koncentrace řízení podle § 251 odst. 5 zákona, zadruhé nemůže pro výše uvedené na věci nic změnit.

54. Opakuji, že byť se zadavatel snaží i v rozkladu předložit určitá obecná tvrzení, proč by mělo být použití odkazů odůvodněné, sám dodává, že konkrétní informace o konkrétních infrastrukturách nemá. Pokud je ale nemá, nemůže vypisovat zadávací řízení, které je postaveno na odkazech na konkrétní produkty.
55. I námitka, že měl Úřad zadavatele vyzvat k doložení informací o vlastní infrastruktuře, pokud mu vyčítá, že ani toto odůvodnění nepředložil, je lichá. Zadavatel aplikaci výjimky ze zákazu použití odkazu od počátku odůvodňuje tím, že v době zahájení zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody není takové odůvodnění potřeba. V návaznosti na námítky i návrhy navrhovatelů zadavatel znal konkrétní argumentaci rozporující zákonnost aplikace odkazu a mohl a měl předložit důkazy na podporu svých tvrzení. Namísto toho se ale zaměřil na to, že se daná otázka ve fázi rámcové dohody nemusí vůbec řešit, což však v přezkumu neobstálo. Dokládat nové odůvodnění užití výjimky však nelze jak s ohledem na požadavek na okamžik, ke kterému má být odkaz odůvodněn, zásadu koncentrace řízení, uplatňování nových tvrzení oproti rozhodnutí o námitkách a vliv těchto tvrzení na úspěšnost návrhu, tedy i potenciální propadnutí kauce. Poukazuji i na to, že v bodech 186 a 187 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl pouze jako názorný příklad, že zadavatel neodůvodnil odkaz ani ve vztahu k sobě samému, byť informace o vlastní infrastruktuře musel mít. I pokud by ale zadavatel takové odůvodnění k vlastní infrastruktuře doložil, stále by neměl aplikaci odkazu odůvodněnou ke všem ostatním pověřujícím zadavatelům, kteří se rámcové dohody účastní.
56. Úřad v bodu 203 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí správně poukázal na to, že v případě, kdy by oprávněnost užití odkazů byla zkoumána až při zadávání realizační veřejné zakázky, není reálná možnost obrany pro jiné dodavatele než účastníky rámcové dohody. Ostatní dodavatelé se o zahájení zadávacího řízení na realizační veřejnou zakázku nedozví, neboť zadavatel výzvu zasílá právě pouze účastníkům rámcové dohody. To obdobně platí pro zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední, neboť ani Úřad se o vypsání zakázky nedozví. V době před uzavřením smlouvy na realizační veřejnou zakázku tak fakticky žádná obrana nepřichází v úvahu. V době po uzavření takové smlouvy by sice mohl přicházet v úvahu návrh na zákaz plnění smlouvy, Úřad ale správně uvedl, že jediná možnost, kterou u rámcové dohody zákon v § 254 odst. 1 písm. d) připouští ve vztahu k zakazu plnění smlouvy, míří pouze na situace, kdy byla smlouva uzavřena v blokační lhůtě. Nejde tedy o přílehlavou situaci. Jedinou další možností je uložení případné pokuty, což ale neřeší nemožnost zabránit zadání veřejné zakázky, která nezákonně aplikuje odkaz podle § 89 odst. 5 písm. a) zákona.
57. Uvádí-li zadavatel, že omezená možnost obrany je přítomna i u využití jednacího řízení bez uveřejnění, konstatuji, že faktické omezení možnosti přezkumu iniciovaného jinými dodavateli při využití jednacího řízení bez uveřejnění vychází ze znění zákona a podstaty jednacího řízení bez uveřejnění jako takového. Naopak v případě nemožnosti přezkoumat realizační veřejné zakázky uvedené neplatí. Zákonnost vymezení předmětu plnění a aplikace odkazů je možné provést již v okamžiku zadávacího řízení na rámcovou dohodu. Zprvte tuto možnost zákon nijak neomezuje, zadruhé přistoupení na argumentaci zadavatele by možnost obrany ostatních dodavatelů nedůvodně zapovídalo. Opakuji tedy, že rozdíl je v tom, že v případě jednacího řízení bez uveřejnění vychází omezená možnost přezkumu v době před uzavřením smlouvy ze zákona, v právě řešeném případě nic takového ve vztahu k rámcové dohodě ze zákona nevyplývá. Dodávám, že v případě jednacího řízení bez uveřejnění se lze efektivně domáhat zakazu plnění smlouvy podle § 254 odst. 1 písm. a) zákona.

58. Je mi zřejmá administrativní náročnost, která by provázela zajištění dat od všech pověřujících zadavatelů, ze kterých by bylo možné dovodit oprávněnost aplikace odkazu k realizačním veřejným zakázkám. Zadavatel ale je povinen dodržet zákon, a to i pokud jako centrální zadavatel vypisuje zadávací řízení na uzavření rámcové dohody za stovky pověřujících zadavatelů.
59. K tomu také dodávám, že podobný předmět plnění zadavatel nezadáva prostřednictvím rámcové dohody poprvé. I přes počáteční náročnost kumulace dat a práce jednotlivých pověřujících zadavatelů na popisu vlastního síťového vybavení však bylo dle mého názoru dostatek prostoru na to, aby se dostalo zákonným požadavkům na aplikaci odkazu. Uvádí-li zadavatel rozpor s kybernetickou bezpečností při kumulaci těchto dat, dodávám, že sám zadavatel tvrdí, že odůvodnění aplikace odkazů bude přítomno u realizačních veřejných zakázek. Tato data tedy i tak mohou být v budoucnu zachycena, byť pouze jednotlivě u pověřujících zadavatelů.
60. Souhlasím se zadavatelem, že nelze předjímat nezákonný postup pověřujících zadavatelů. Zde ale není trestáno jakési abstraktní neurčité porušení zákona, ale porušení § 89 odst. 5 písm. a) zákona, k jehož aplikaci zadavatel nepředložil dostatečné odůvodnění. Přestože taktéž považuji za nadbytečné ty pasáže napadeného rozhodnutí, které hovoří o motivaci či navádění k porušení zákona, neboť zadavatel dal pověřujícím zadavatelům možnost poptávat produkty Cisco i bez předložení řádného odůvodnění, mám za to, že Úřad tím chtěl poukázat spíše na to, že zákonnost použití odkazu je nutné zkoumat již v době rámcové dohody. Nepředjímám tedy nezákonnost budoucích postupů, ale konstatuji nezákonnost aplikace odkazu v zadávacím řízení na rámcovou dohodu. Je lhostejné, jestli by pověřující zadavatelé postupovali v souladu se zákonem, přičemž – jak bylo uvedeno i výše – by to ani nebylo možné včas přezkoumat.
61. Opakuji, že rozumím potřebě zajištění efektivního a rychlého nákupu HW a SW prvků. Rozumím i tomu, že zadavatel zamýšlí použití odkazu na produkty Cisco pouze v případě důvodné potřeby. Tak, jak zadávací podmínky zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody nastavil, ale důvodnou potřebu stanovuje paušálně pro všechny pověřující zadavatele a pro neurčité množství případů. A to i pro případy, kdy tomu tak být nemusí a zjevně nebude. Souhlasím proto s Úřadem, který v bodu 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že v „*případě kolize mezi hospodárností při vynakládání veřejných prostředků na jedné straně a otevřeností zadávacího řízení na straně druhé je nutné upřednostnit vždy zajištění řádné soutěže o veřejnou zakázku*“.
62. Uzavírám proto, že zadavatel použil odkaz na určité dodavatele či výrobky v rozporu s § 89 odst. 5 písm. a) zákona, když jeho aplikaci dostatečně neodůvodnil. Nebyl-li zadavatel schopen potřebné odůvodnění předložit, neměl daných odkazů využívat, případně neměl využívat rámcovou dohodu či centrální nákup za velké množství dodavatelů.

VI. Závěr

63. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7
2. HEWLETT-PACKARD s.r.o., Za Brumlovkou 1559/5, 140 00 Praha 4
3. Exclusive Networks Czechia s.r.o., Argentinská 1610/4, 170 00 Praha 7

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy